

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΤΑΜΑΣΟΥ ΚΑΙ ΟΡΕΙΝΗΣ
ΤΜΗΜΑ ΠΟΙΜΑΝΤΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ

Κυριακή Ἐΐηστειών

(Εβρ. θ΄11-14)

17 Απριλίου 2016

«Καθαριεί την συνείδησιν υμών από νεκρών έργων»

Το σπουδαιότερο ιερό της Παλαιάς Διαθήκης ήταν ο ναός των Ιεροσολύμων, που συνεχώς καθαριζόταν τελετουργικά **με το αίμα των θυσιαζομένων ζώων**. Γιατί το αίμα, κατά την αρχαία αντίληψη, που συνεχίζεται και σήμερα στους «μάρτυρες του Γιεχωβά» (που δεν έγιναν ποτέ, δυστυχώς, χριστιανοί, αλλά παρέμειναν Βαβυλώνιοι και Εβραίοι), ήταν **θείο στοιχείο** στον άνθρωπο. Γι' αυτό δεν επιτρεπόταν να χυθεί ανθρώπινο αίμα, αφού η ζωή είναι κάτι που ανήκει στο Θεό. Επειδή το αίμα ταυτιζόταν με τη ζωή, εθεωρείτο ιερό. Γι' αυτό αποδιδόταν στο αίμα καθαρτική και εξιλαστική δύναμη. Έτσι, όλες οι τελετουργικές-λατρευτικές καθάρσεις απαιτούσαν αίμα. «Χωρίς αιματεκχυσίας ου γίνεται άφεσις» λέγει ο συγγραφέας της προς Εβραίους επιστολής. Γι' αυτό, κατά την εορτή του εξιλασμού, εισήρχετο ο αρχιερέας μόνος εις τα Άγια των Αγίων, ραντίζοντας με το αίμα των θυσιαζομένων ζώων **«υπέρ των εαυτού αμαρτημάτων και των του λαού αγνοημάτων»**.

Η επίγεια, όμως, Ιερουσαλήμ, δεν είναι παρά τύπος της επουράνιας Ιερουσαλήμ, την οποία είδε ο Άγιος Ιωάννης ο Ευαγγελιστής να κατεβαίνει από τον ουρανό «από του Θεού, έχουσαν την δόξαν του Θεού». Ο Απόστολος Παύλος, σε αυτή την ουράνια πόλη μάς μεταθέτει, και στο ουράνιό της θυσιαστήριο, στο οποίο Αρχιερέας είναι ο Χριστός. Τίθεται, λοιπόν, το ερώτημα, πώς θα πλησιάσει κάποιος αυτό το θυσιαστήριο, στο οποίο δεν θυσιάζονται ζώα, αλλά ο Αμνός του Θεού, «το αρνίον το εσφαγμένον» «διά τας αμαρτίας ημών».

Ο Αρχιερέας Χριστός έγινε για μας οδός προς τον Πατέρα και αγιασμός και απολύτρωση. Αυτός εκάθισε «εν δεξιά του θρόνου της μεγαλωσύνης εν ουρανοίς».

Τίποτε το ακάθαρμο δεν μπορεί να πλησιάσει το θρόνο του Θεού. Τι μας σώζει, λοιπόν, τι μας καθαρίζει; **Το αίμα του Χριστού**, απαντά ο Απ. Παύλος. Μόνο αυτό μπορεί να μας καθαρίσει πραγματικά και αιώνια. Ο Άγιος Ιωάννης ο Χρυσόστομος λέγει εύστοχα ότι «από το αίμα και το ύδωρ», που βγήκε από την πλευρά του Χριστού, συστήθηκε η Εκκλησία. Το αίμα του Χριστού τρέφει και συντηρεί πνευματικά την Εκκλησία.

Την ίδια αυτή αλήθεια θα ακούσουμε σε λίγες μέρες στα εγκώμια του Επιταφίου:
«Ὡσπερ πελεκάν, τετρωμένος την πλευράν σου Λόγε, σους θανόντας παίδας επιστάζας, ζωτικούς αυτοίς κρουνούς».

Δηλαδή ο πελεκάνος, το γνωστό εκείνο πουλί, όταν δει τα παιδιά του ετοιμοθάνατα από το δάγκωμα του δηλητηριώδους φιδιού, σχίζει με το ράμφος του την πλευρά του, παίρνει το αίμα του και ποτίζει με αυτό τα δηλητηριασμένα πουλιά. Το αίμα λειτουργεί ως αντίδοτο φάρμακο και εξουδετερώνει την επίδραση του δηλητηρίου και τα σώζει. Κάτι ανάλογο συμβαίνει και με το αίμα του Χριστού. Δεν καθαρίζει μόνο συνειδήσεις, αλλά και ζωοποιεί. Εξουδετερώνει το δηλητήριο της αμαρτίας μας και τα δαγκώματα του διαβόλου. Ο άγιος Ιγνάτιος ο Θεοφόρος ονομάζει τη Θεία Ευχαριστία «φάρμακο αθανασίας και αντίδοτον του μη αποθανείν». Είναι το όπλο, που νικά το θάνατό μας και μας κάνει μετόχους της ζωής του Νικητού του θανάτου, του Χριστού.

Κάθε χρονιά, που μας αξιώνει ο Θεός να ξαναζούμε τα μοναδικά και κοσμοσωτήρια γεγονότα της Μεγάλης Εβδομάδας, έχουμε την ευκαιρία να αναλογιστούμε τι σημαίνει για μας και τον κόσμο ολόκληρο η θυσία του Χριστού μας. Συνειδητοποιούμε ακόμη την ανάγκη να ενεργοποιηθεί αυτή η θυσία στον καθένα μας και στον κόσμο που μας περιβάλλει. Πόσοι μένουμε εντελώς αδιάφοροι απέναντι στο **αίμα του Χριστού!** Πόσοι ούτε καν διανοούμαστε πως είναι δυνατόν να ανταλλάξουμε το θάνατό μας με τη ζωή του Χριστού. Η μεγαλύτερη τραγικότητά μας είναι να αδιαφορούμε για τη σωτηρία, που ο Χριστός με αγάπη μας προσφέρει. Να αφήνουμε το Πανάγιο και Ζωοποιό Αίμα Του ανενέργητο μέσα μας. Αυτό είναι μια τραγική και σκληρή αυτοκτονία. Γι' αυτό ας ετοιμάσουμε την ψυχή και το σώμα μας, για να δεχτεί με εγκαρδιότητα και ευχαρίστηση το σωτήριο Σώμα και Αίμα του Χριστού μας. Αμήν.

Αρχιμανδρίτης Νεκτάριος Μπακόπουλος